

Chiếm đoạt ...

- Tam Tang -

Sáu năm trước đây nhân kỳ nghỉ hè, tôi cùng với mẹ về thăm ông bà ngoại tôi ở Ban Mê Thuật. Gia đình của ngoại tôi sống ở cây số 5 và gia đình cậu Ba tôi ở cách đó chừng 2 cây số. Vùng này có nhiều đồn điền cafe và cao su do người Pháp trồng từ mấy chục năm trước. Nhiều người sống ở vùng này là công nhân cho các đồn điền của những người Pháp này Mẹ tôi lập gia đình và theo chồng về Nha Trang vì bố tôi làm việc ở đó. Tôi rất thích chạy nhảy dưới các tàng cây cao su được trồng thẳng tắp bát ngàn này. Mùa hè cũng là mùa cafe nở hoa, mùi thơm dịu dàng của hoa cafe cũng làm tôi sáng khoái lắm. Nhìn những chùm bông trắng mọc dày kịt trên các cành cafe làm ta liên tưởng đến các cành hoa anh đào ở xứ Nhật!

Tôi cũng thường tới nhà cậu Ba tôi chơi và ngủ lại ở đó. Vợ chồng cậu Ba rất dễ dãi và vui vẻ, họ chưa có con nên quý tôi lắm. Có một điều lúc đầu làm tôi hơi sợ là có nhiều sự kiện lạ xảy ra trong nhà cậu. Như có lúc cả nhà đang chơi đánh cờ cá ngựa với nhau thì tự dưng các con cờ bị hất đổ cả xuống sàn nhà. Tôi sợ xanh cả mặt nhưng cậu tôi chỉ cười rồi nói "Vui nhi, làm ơn xếp lại cho tôi nhờ". Thế là các con cờ lại như có cánh bay trở lại chỗ cũ trên bàn. Cậu tôi trấn an tôi và mọi người lại tiếp tục chơi. Cũng có vài sự việc lạ khác xảy ra ở nhà cậu, nhưng tôi thấy mọi người tỉnh queo nên riết rồi tôi cũng coi những việc này là sự thường. Vợ cậu nói chuyện với mẹ tôi là cậu tuy là có Đạo (Thiên Chúa) nhưng hay giao du với những người Thượng làm trong cùng đồn điền và học cách giao tiếp với ma quỷ ở thế giới bên kia! Chỉ có vợ cậu và tôi tin là cậu có thể thông tin với thế giới bên kia vì chúng tôi đã chứng kiến những sự kiện lạ thường xảy ra trong nhà, còn những người khác thì chỉ mỉm cười chứ trong lòng họ không tin chuyện đó là có thật.

Một hôm Chủ Nhật mọi người rủ nhau đi chơi ở thác Trinh Nữ (sở dĩ thác này có tên là Trinh Nữ vì cứ mỗi năm đến dịp Noel và Tết Nguyên Đán, nam thanh nữ tú rủ nhau đến thác này chơi rất đông, và một điều đáng nói là hằng năm thường có một vài cô bị trượt chân và chết ở thác này, các cô này thường còn trẻ nên người ta đặt tên là thác Trinh Nữ). Khi mọi người đến thác thì cũng đã quá trưa nên cùng nhau trải bạt và dọn thức ăn ra để ăn trưa. Ở trên bờ sông có nhiều tảng đá rất to cao, trên có mọc các cây nhỏ và dây leo trông rất đẹp, có những tảng đá không lồ hợp với nhau thành một hang khá rộng mà người ta gọi là Hang Dơi, trong hang không khí ẩm thấp và hôi vì mùi dơi và phân của chúng. Nói chung thì cảnh vật rất hùng vĩ và đẹp. Thật ra thác Trinh Nữ nên được gọi là gềnh thì đúng hơn vì nó không đổ từ trên cao xuống như những thác ta thường thấy, nó chỉ là dòng nước xoáy xiết khi chảy ngang qua các tảng đá không lồ nằm chặn ngang qua giòng sông. Có rất nhiều tảng đá lớn nhỏ và người gan dạ có thể nhảy từ hòn này qua hòn nọ và băng qua sông. Trên các tảng đá này rêu mọc xanh dờn và rất trơn trượt. Cũng vì ham ra các tảng đá để nhìn ngắm dòng chảy mà đã có nhiều cô trượt chân té xuống giòng nước xiết và bị cuốn chìm kẹt trong các hốc đá mà chết.

Khi mọi người ăn xong và nằm nghỉ mát dưới các bóng cây, cậu tôi leo lên các tảng đá ở giữa giòng và kêu mọi người ra xem sự gan dạ của mình. Mặc cho ông bà Ngoại tôi và các người khác kêu réo cậu trở vào! Cậu vẫn nhảy thoăn thoắt từ tảng này qua tảng khác! Và rồi việc kinh hoàng đã xảy ra! Cậu tôi trượt chân té nhào xuống giòng nước đang cuộn cuộn chảy xiết trong những tiếng kêu thất thanh của mọi người. Không ai dám nhảy xuống để cứu vì có xuống cũng sẽ bị hút chìm theo giòng xoáy mà thôi. Ông tôi vội chạy đi kêu cứu và gần một tiếng sau trở lại với mấy người thợ lặn cát (những người này làm nghề lặn lấy cát ở dưới lòng sông lên bán). Họ lặn xuống kiếm cả gần hai tiếng mới tìm thấy xác cậu bị vướng dưới một khe đá cách thác chừng 100 mét. Ngày đi chơi hóa ra ngày đại nạn cho gia đình. Mọi người đều ủ rũ chở xác cậu về nhà để lo việc an táng. Bà ngoại và mẹ tôi thì đã ngất xỉu và được chở về nhà từ trước rồi.

Ngày an táng đến và sự kiện lạ bắt đầu xảy ra ở nhà cậu Ba. Vợ cậu mặc đồ tang nhưng không biết nên chọn áo ngực màu gì, cái màu đen hay cái màu trắng, cuối cùng mẹ chọn cái màu trắng mặc và rồi đi kiểm cái nhẫn đính hôn để đeo. Mẹ không tìm thấy nó trong hộp nữ trang mà mẹ đã cất giữ. Mẹ chạy đến nhà ông bà ngoại và nói điều này, bà ngoại nói lấy cái nhẫn của bà đeo đỡ cũng được. Khi mẹ mở cái hộp nữ trang của bà ngoại thì lạ thay cái nhẫn đính hôn của mẹ nằm ở trong đó! Không ai biết làm sao cái

nhấn lại nằm trong đó được!

Trong khi cử hành nghi thức chôn cất ở nghĩa trang, tôi luôn cảm thấy như có ai đó nhìn tôi từ trên cành cây cao phía trên đầu tôi. Tôi cứ ngược mắt lên nhìn để xem có ai núp trên đó không! Tuyệt nhiên không có ai trên đó cả, nhưng cái cảm giác đó vẫn bám lấy tôi suốt buổi lễ. Khi ra về mẹ hỏi tôi làm gì mà cứ nhìn lên cành cây trên đầu vậy, tôi nói là có ai núp nhìn tôi từ trên cành cây đó. Mẹ tôi chỉ buông một câu "Mẹ biết!"

Sau khi mọi người ăn cơm xong ở nhà ông bà ngoại, mẹ Ba xin cáo từ ra về. Khi về tới cửa nhà, mẹ giật thót mình vì cái áo ngực màu đen nằm chính ỳnh trước ngưỡng cửa như muốn nói là "cái này mới chính là cái cô nên mặc". Mẹ mỉm cười và nghĩ đó là do cậu Ba làm ra! Mẹ vào nhà lục các thư mà cậu mẹ viết cho nhau trước khi cưới đem đi đốt hết vì sợ thấy chúng càng làm mẹ đau lòng thêm.

Một hai tuần trôi qua, những sự việc nhỏ xảy ra như các thư mà cậu Ba viết cho mẹ khi xưa lại xuất hiện chỗ này chỗ khác trong nhà, mặc dù những thư này mẹ đã đốt đi từ hôm chôn cất cậu rồi! Cửa nhà được gài khóa lại nếu mẹ quên khóa nó khi đi ngủ. Mẹ cho đó là do cậu làm để muốn bảo vệ cho mẹ thôi. Rồi thì mẹ bắt đầu đi chơi với bạn bè cho khuây khỏa, nhưng cũng từ đó sự kiện xảy ra trong nhà có khác biệt hơn, không còn những việc như có tính cách tình tứ hay chăm sóc bảo vệ nữa, mà thay vào đó là những đồ vật mẹ cần thì bị mất một cách bí mật, cửa phòng mở ra đập vào giữa đêm khuya, chén đĩa bị rơi vỡ sỗ sàng trong nhà bếp. Mẹ không ngủ yên được trong đêm vì các tiếng động này, thêm vào đó mẹ luôn nghe có tiếng chân bước quanh giường mẹ trong đêm.

Bữa kia mẹ đang trang điểm để đi ăn đầy tháng con của một người bạn thì phấn son đang ở trên bàn như bị ai hất bay cả xuống đất. Tức quá mẹ thét lên "Có để chúng lại chỗ cũ cho tôi không thì bảo!!" rồi mẹ rời phòng. Khi quay trở vào thì các vật đã trở về chỗ cũ. Rồi những sự việc bức mình như thế cứ xảy ra hàng ngày làm cho mẹ từ bức mình đâm ra sợ hãi! Mẹ nghĩ có thể hồn ma phá phách mẹ không phải là cậu Ba! Mẹ đã đoán đúng điều này, hồn ma trong nhà không phải là cậu Ba ...

Mẹ Ba thật sự không tin là cái hồn ma trong nhà là cậu Ba, vì nếu là cậu thì làm thế nào mà cậu lại làm những điều có hại cho mẹ được vì cậu rất thương yêu mẹ mà! Mang ý nghĩ đó trong đầu, một hôm mẹ quyết định tới gặp một thầy phù thủy ở buôn ALê B. Khi mới bước vào nhà sàn của thầy phù thủy, ông ta trợn mắt nói:

_ Trời ơi! Cô đang trải qua một thời kỳ hải hùng trong đời cô! Chồng cô vừa chết trong vòng 3 tháng trở lại đây có đúng không?

Mẹ Ba hoảng kinh vì mẹ còn chưa nói cho ông ta biết mẹ là ai nữa vậy mà ông ta có vẻ nói trúng phóc những gì đang xảy ra cho mẹ! Mẹ trấn tĩnh rồi làm bộ hỏi lại:

_ Thầy nói chuyện gì vậy?

_ Tôi thấy âm khí bao phủ đầy người cô đó! Nó quặng lẫn đầy sự thất vọng, buồn rầu, và sự ganh ghét! Cô có thể để tôi tới thăm nhà cô được không?

Mẹ đồng ý để ông phù thủy tới thăm nhà, và mẹ rồi trở về nhà mình. Khi mở cửa nhà thì một cảnh tượng xáo trộn chưa từng thấy ở trong nhà mẹ! Bàn ghế bị lật đổ, bóng đèn bị đập vỡ, trên tường nhà đầy những vết cào xước! Mẹ nghĩ ra ngay là con ma trong nhà không thích việc mẹ đi gặp thầy phù thủy! Nhưng là một người gan dạ, mẹ không để việc này làm thay đổi điều mà mẹ đã đồng ý cho thầy phù thủy tới nhà!

Hôm sau ông phù thủy tới nhà và gõ cửa Một giọng đàn ông trầm trầm nói tiếng Pháp mời thầy vào nhà. Thầy vào trong nhà và cảm thấy có sự hiện diện lạnh lùng của một ai đó trong nhà! Thầy ngồi đợi ở phòng khách và rồi mợ từ trong bếp bước ra Mợ rất kinh ngạc vì thấy thầy phù thủy đang ngồi trên ghế! Mợ hỏi:

_ Thầy đến hỏi nào vậy Tôi đâu nghe tiếng gõ cửa của thầy đâu Làm sao thầy vào nhà được vậy

Thầy nói cho mợ biết các điều đã xảy ra và mợ cho thầy biết là khi cậu Ba còn sống thỉnh thoảng cậu cũng có giao lưu với hồn của một người Pháp, người Pháp này chết từ năm 1945 khi Việt Minh nổi dậy đánh chiếm chính quyền ở đây Mợ còn cho biết thêm là cái hồn này nhiều lần yêu cầu cậu Ba cho nó được giao lưu với mợ Mợ thường cảm thấy có ai đó nhìn và mơn trớn mợ mỗi khi mợ tắm hay thay quần áo! Nhưng mợ cho thầy biết là cái hồn này lâu nay đã rời nhà khi mợ vô tình đốt một gói giấy gì đó của cậu, vì từ đó mợ không còn cảm thấy bị có ai nhìn lên nữa! Tuy thế mợ cho là cái hồn ma này cũng tử tế chứ không dữ dằn gì cả! Nghe xong câu chuyện, thầy xin phép đi xem vòng vòng trong nhà, mợ gật đầu Thầy đi chậm chậm vòng vòng trong nhà chừng 10 phút rồi bỗng đứng khựng lại Thầy quay lại phía mợ, mặt trắng bạch nói trong hơi thở:

_ Cô phải rời nhà này càng sớm càng tốt!

_ Có chuyện gì vậy thầy Làm ơn cho tôi biết đi

_ Không thể chần chờ được! Mau đến nhà tôi ngay đi rồi tôi sẽ nói cho cô nghe! Chúng ta cần phải rời căn nhà này gấp!

Khi cả hai về đến nhà thầy phù thủy, thầy mới nói:

_ Cô đoán đúng! Cái hồn ma trong nhà không phải là chồng cô! Nó là một người Pháp, và cũng có thêm mấy hồn ma người Thượng khác, nhưng hồn ma Pháp là kẻ cầm đầu Ngay cả khi chồng cô còn sống cái hồn này đã có ý thích cô rồi, cũng vì thế mà nó làm cho chồng cô bị trượt chân rớt xuống thác chết để độc quyền chiếm lấy cô đó! Nó phá cô vì nó ghen tuông đó mà!

Mợ Ba nhớ lại là thời gian đầu sau khi chồng chết thì con ma đối xử với mợ rất nhã nhặn, và có vẻ chăm sóc mợ lắm. Nhưng từ khi mợ bắt đầu đi chơi với bạn bè thì nó bắt đầu trở nên hung bạo! Có lẽ nó ghen với mợ thì phải! Mợ chợt nhớ ra điều gì vội hỏi:

_ Lúc ở nhà tôi có gì ghê gớm xảy ra sao tôi thấy mặt thầy trắng bạch ra vậy

_ Tôi cảm thấy một luồng khí lạnh bao trùm lấy tôi và một giọng ồm ồm bằng tiếng Pháp bảo tôi là hãy để cô yên vì cô là của hắn ta, hắn còn nói là nếu tôi mà không nghe lời hắn thì hắn sẽ thanh toán tôi! Rồi hắn đuổi tôi ra khỏi nhà ngay lập tức đó! Nhưng tôi thấy tội nghiệp cô nên tôi mới khuyên cô rời nhà đó! Cô hãy nghe tôi đừng trở lại ngôi nhà đó nữa nhe chưa!!!

Mợ đồng ý và đêm đó mợ ngủ lại nhà của bà ngoại Nhưng mợ cần một số quần áo và vật dụng cá nhân cho nên chiều tối đó mợ nhờ một người bạn trai tên Tài (làm cùng sở với mợ) chở mợ về nhà để thu nhặt các thứ cần dùng. Khi cả hai vào trong nhà thì đồ đạc cũng lại bị lật tung lên, ngã đổ ngổn ngang! Chú Tài thấy cảnh tượng như vậy mới hỏi lý do, mợ nói sơ sơ về hoàn cảnh của mợ! Chú ta không tin và cho là chắc có kẻ nào đó thích phá phách mợ thôi! Mợ nói đó là sự thật và nếu chú ấy muốn nghe thì mợ sẽ kể cho chú ấy nghe Cả hai ngồi ở phòng khách và mợ bắt đầu kể đầu đuôi câu chuyện cho chú ấy nghe

Trong khi kể thì chú Tài thường ngắt quãng và đưa ra các câu hỏi và những nhận xét của mình. Khi mợ

chấm dứt câu chuyện thì đồng hồ cũng đổ 9 giờ đêm. Mợ vội vàng vợ vội thứ cần thiết và nói với chú Tài mau rời khỏi nhà. Cả hai vừa định bước ra phía cửa thì nghe có tiếng đập nhẹ Ồ cửa, cả hai lắng nghe và tiếng đập mỗi lúc một mạnh hơn. Rồi tiếng đập như là có ai đang đâm vào cửa vậy. Chú tài lấy hết can đảm bước tới phía cửa để mở! Khi chú ấy còn cách vài bước thì hai cánh cửa chọt như long bản lề bay về phía chú làm chú phải nhảy lùi lại để tránh! Nhưng cái cánh cửa không ngã xuống mà bay trở về vị trí cũ như không có gì xảy ra hết! Mặt mợ và chú Tài đều sợ đến trắng bạch cả ra, và chú ôm lấy hai tai rồi la lớn là phải rời khỏi nhà ngay lập tức.

Cả hai tông cửa chạy ra ngoài, chú Tài leo lên mở khoá và đạp cho chiếc Honda nổ máy! Nhưng không biết vì quá sợ hay vì lý do nào đó mà cái xe không chịu nổ !! Gió thổi vì vụ lạnh buốt, không biết chú Tài thấy gì hay vì lạnh mà tay chú run lấy bầy, miệng chú đánh bò cạp! Chú ấy sợ muốn đá cả ra quần!! Cuối cùng chú ấy bật lên được một câu:

_ Tôi đề cô ấy một mình! Hãy cho tôi đi!

Xe bỗng nổ máy và chú ấy nhảy lên xe dọt mất! Mợ Ba sợ quá cầm đầu phóng ra đường và chạy một mạch về nhà ông bà ngoại tôi! Từ đó mợ Ba không bao giờ dám bước chân về căn nhà đó nữa Ông bà ngoại tôi là người đứng ra bán căn nhà đó. Nghe nói người chủ sau có mời một vị Linh Mục tới làm phép trừ ma cho căn nhà và họ sống yên lành trong căn nhà đó.

Sau ngày đó mợ thỉnh thoảng muốn nói chuyện với chú Tài khi họ gặp nhau trong sở làm, nhưng chú ấy luôn lẩn tránh. Sau cùng chú ấy xin nghỉ và đi làm ở chỗ khác để tránh việc chạm mặt mợ Ba !!

Cuối cùng mợ tái giá và theo chồng về Nha Trang. Tôi cũng thỉnh thoảng đến thăm mợ vì ở cùng một thành phố! Một hôm mợ có cho tôi coi một bức thư của chú Tài trong đó chú nói là xin lỗi mợ vì đã bỏ rơi mợ lại đêm đó và đã làm ngơ không chuyện trò với mợ từ đêm xảy ra sự cố ! Chú ấy nói là lúc cánh cửa long ra rồi ghép lại thì chú ấy nghe tiếng nói cùng khắp nhà vang lên. Chúng kêu lên là mợ là của chúng và nếu chú không rời mợ thì chúng sẽ giết chú hay làm chú trở nên điên khùng. Cũng vì sợ mà chú đã làm những điều không nên làm đối với mợ. Mợ cũng đã viết thư trả lời và thông cảm với những điều mà chú ấy đã đối xử với mợ!

Từ khi bỏ nhà đi và sau đó căn nhà được vị Linh Mục trừ quỷ thì mợ Ba, chú Tài, và tất cả những người trong gia đình không còn bị quấy rầy bởi cái hồn ma Pháp và mấy tên đầy tớ Thượng nữa! Có lẽ Bê Trê đã đem chúng về chỗ chúng phải được ở sau khi chết. Chúng đã lẩn trốn và lang thang trên trần thế cả mấy chục năm rồi!

Chú thích:

Viết theo ý của một chuyện ma mà tôi được nghe kể bởi một người bạn trước sống ở Ban Mê Thuật nay sống ở Massachusetts.

Rất nhiều người Thượng (nhất là những người già) trên Cao Nguyên biết nói và đọc tiếng Pháp vì trong thời Pháp thuộc vùng này thuộc quyền cai trị của người Pháp chứ không phải dưới sự cai trị của vua quan nhà Nguyễn.